

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra Digte

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 153. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub02val-shoot-idm139871598294528/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

<sup>215</sup> ducere, saa ville det i Tiden blive vedkommendes egen Sag, i Fald de blive hæftede ved deres Sal. Faders Giæld.

Retten derpaa gav Mr. Schumacher tilkiænde, at den hafde erhødit Skrivelse fra afg. Stubs Søster af 3. Oct. sidstl., hvori hun undskylder sig, at hun ey kand komme Stervboen til

<sup>220</sup> Hiælp end ikke med det mindste til dens Giælds Betalning.

Og da ey videre denne Sinde er at forrette, saasom ingen flere Creditorer eller Debitorer mældte siig, udsættes Skiftets endelige Slutning til d. 15 Januarii næstkommende Aar.

Anno 1759 d. 15. Jan. indfant sig atter Skifte Retten efter <sup>225</sup> forrige Opsættelse udi Stifts Provstens Residentze for videre at forfare med dette Skifte, og om muelig at bringe det til endelig Slutning.

Hvor da afg. Stubs Børn Christian Stub og Christine Stub | : som af Stifts Provsten udi Skrivelse af 29. Nov. sidstl, var <sup>230</sup> erindret at møde til denne Tiid, eller møde lade, paa det Skiftet, som formedelst deres Udeblivelse ved sidste Session blev opsat, kunde blive tilendebragt : | ved Skrivelse hafde tilsendt ham deres Erklæring, hvori de declarerede at gaae fra Arv og Giæld efter deres Fader dat. 8. Jan. 1759, som <sup>235</sup> blev læst og Acten tilført, saa lydende:

F 5-24 S. Da vor Sal. Fader Ambrosius Stub er i Riibe ved 1759 Døden afgangen, og vi hans tvende efterlevende Børn, nemlig jeg Christian Stub og jeg Christine

Stub efter Vores Omstændigheder kand ey giælde eller arve, <sup>240</sup> altsaa tilstaar vi hermed, at vi som eniste Arvinger, ganske og aldeles frasiger os og afstaar den ganske Arv og Giæld efter bemeldte vor Sal. Fader, og henstiller alting til den høygunstige Øfrigheds Administration og Slutning. Ombedes velærværdige H. Friis i Werninge og Degnen Christopher